

Katholiek: iedereen is welkom?

Raymond Hintjes

Het voelt een beetje alsof je begluurd wordt: iemand die in je slaapkamer meekijkt hoe jij seks hebt en of je het wel op de juiste manier doet. De kardinaal schrijft een boek over seks. Hij weet precies hoe het moet en wat wel mag en wat vooral niet: seks is vooral bedoeld om kinderen te verwekken. En al het andere? In principe niet toegestaan. Een zonde.

Ik werk als docent levensbeschouwing en ik doe aan seks. Homoseks wel te verstaan. Deze maand vier ik mijn 12,5 jarig huwelijk met mijn man. Wij doen het niet op de goede manier, volgens de kardinaal. We mogen het helemaal niet doen: want homoseks is een objectieve ongeordendheid. Je kunt er geen kinderen mee krijgen en dus zondig, zeg maar.

tacten en vrienden verloor. En daar sta je dan: alleen in een wereld die je volkomen vreemd is. Uitzoeken wie je bent, waar je voor staat en welke bijdrage je aan de wereld wil leveren.

Ik volgde een studie theologie. Deze studie hielp mij om mijn persoonlijk geloof vast te houden. Ik ontdekte mijn katholieke wortels die steeds meer van betekenis werden voor mij. Dit hielp mij om mijn leven in een betekenisvol geheel te zetten. Dat geldt ook voor de relatie met mijn man en mijn werk als docent levensbeschouwing.

In onze samenleving lijkt onze waarde vaak af te hangen van wat we doen, bezitten of bereiken. Mijn katholiek geïnspireerd geloof wijst mij

kerk die zegt het algemene welzijn te willen bevorderen en sociale gerechtigheid na te streven dient zo te zijn ingericht dat iedereen zich welkom voelt. Een kardinale afwijzing van een homoseksuele katholieke docent past daar niet bij.

Afschrikkend is het daarom dat een kardinaal een boek schrijft waarin discriminatie van homoseksuele docenten wordt gerechtvaardigd, met een beroep op het algemeen welzijn. Blijkbaar weet een kardinaal tot in details wat goede en geen goede seks is. Althans, niet of het tot een goed en bevredigend seksleven leidt, maar of het gaat zoals het hoort. Alsof vruchtbaarheid letterlijk leven neerzetten betekent en niet ook: een bijdrage leveren aan het algemeen welzijn.

'Blijkbaar weet een kardinaal tot in details wat goede en geen goede seks is.'

Er was een tijd dat ik ook zo dacht. Als baby ben ik gedoopt binnen de Rooms-katholieke Kerk, maar ik werd opgevoed binnen de leer van de Jehovah's Getuigen. Mijn ouders traden tot deze groep toe toen ik vier was. Later ging ik langs de deuren om de boodschap van Jehovah te verspreiden. Daarbij hoorde ook dat seks iets moois was dat alleen mocht plaatsvinden tussen een gehuwde man en vrouw. Maar ik ontdekte bij mijzelf dat ik niet zo van de vrouwen was. Ik vond de jongens leuker.

Het is een hele worsteling om jezelf te accepteren, als homoseksuele man, binnen een geloofsgemeenschap waarin niet leven volgens de normen van de groep grote gevolgen heeft. Mijn worsteling heeft tot mijn 28ste geduurd. Zelfaanvaarding heeft veel gekost. Ik werd uitgesloten uit de gemeenschap van de Jehovah's Getuigen waarbij ik al mijn sociale con-

erop dat de waarde en betekenis van mijn leven omwille van zichzelf de moeite waard is ongeacht mijn prestaties of verdiensten. Voor mij is God de drager van onze werkelijkheid. De wereld, de mens en de menselijke ervaring zijn in zichzelf doordrenkt van betekenis. Dit betekent dat *niets* wat goed en waardevol is kan worden buitengesloten, want alles kan een manifestatie van het goddelijke zijn.

Het begrip katholiek betekent letterlijk 'verzamelen in het geheel' of meer informeel 'iedereen is welkom'. Zou een kerk die naar zijn aard werkelijk katholiek is, dan niet inclusief moeten zijn? En betekent dit niet dat elke persoon, elke geaardheid en elke gender in de kerk opgenomen zou moeten worden? Ieder van ons, ook ik als homoseksuele man, heeft iets bij te dragen aan het welzijn van allen en aan de zorg voor de wereld. Niemand mag worden buitengesloten. Een

Kinderen onderwijzen en ze helpen om verantwoordelijke volwassenen te worden, die goed omgaan met andere mensen, dieren en onze aarde.

Soms lijkt het erop dat de leider van de Nederlandse kerkprovincie het liefst een kleine groep gelovigen heeft die zich strikt houdt aan de moraal van de kerk en kritiekloos de kerkleer aanvaardt. Persoonlijk denk ik dat dit een weinig katholieke houding is, het is eerder het tegenovergestelde. Het neigt naar sektarisme waarbij een deel van de Kerk zich afgescheiden houdt van de wereldwijde Kerk en, tot op zekere hoogte, van de samenleving zelf.

Raymond Hintjes is voorzitter van de lerarenvereniging Sint Bonaventura, de katholieke afdeling van de Algemene Onderwijsbond. Daarnaast werkt hij als docent levensbeschouwing in het voortgezet onderwijs.